

LA TEVA FORMACIÓ AL TEU BARRI

... aquell edifici de color negre a Torrent de les flors???

Al seu interior podeu trobar tot un món de coneixements. La nostra passió és la formació de qualitat.

De la Universitat Ramon Llull:

- DIPLOMATURA EN CIÈNCIES EMPRESARIALS
- MÀSTERS, POSTGRAUS i Formació Permanent
- FORMACIÓ VIRTUAL

Del Departament d'Ensenyament:

- CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR

Del Departament De Treball:

- FORMACIÓ OCUPACIONAL

A més, projectes a mida per a empreses i institucions.

Vine a visitar-nos,
et sorprendran les possibilitats que t'ofereix el barri.

IQS FUNDEMI
BUSINESS INSTITUTE

Torrent de les flors, 68
08024 BARCELONA
Tel: 932.859.400
fundemi@fundemi.com
www.fundemi.com

Lluïsos de Gràcia • "Des del Nord" • Plaça del Nord, 7-10. 08024 BCN ☎ 93 218 33 72
☎ 93 218 20 58 ✉ desdelnord@lluïsosdegracia.org 🌐 www.lluïsosdegracia.org

Edita:

Lluïsos
de Gràcia

4tr trimestre

2004

La revista dels
Lluïsos de Gràcia

Any 8 núm. 33

Des del Nord:

Editor:

Oscar Giménez

Col·laboracions:

Oscar Casabona
Jordi Casassas
Jordi Casso
Junta Directiva
Núria Espelt
Rafa Nache
Jordi Ribes
C. Monpó
Dani Balaguer
David Montfort
Joan Ramon Gordo
Concepció Pardo

Fotografies:

Lluïsos de Gràcia

Disseny i

maquetació:

Sílvia Vallverdú

Correcció:

Gina Tomás

Imprimeix:

CONSDECOR

Dipòsit legal:

B.42.670.89

Edita:

Lluïsos de Gràcia

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques

Ajuntament de Barcelona

Districte de Gràcia

Des del Nord

aniversari = 1 Dia que es compleixen anys d'algun fet o d'algun esdeveniment memorable. 2 OR CAN LOT de béns que el testador deixa assenyalats perquè anualment, en dates determinades, hom celebri exèquies per la seva ànima. 3 LITURG: Ofici o missa que hom celebra en sufragi de l'ànima d'algun difunt el dia que fa l'any o els anys de la seva mort.

Som molts els que amb l'arribada del nou any ens omplim la boca amb bons propòsits, amb la il·lusió que el nou any ens donarà l'empenta que necessitem per tirar endavant aquells projectes o il·lusions que no aconseguim engegar. Amb el nou any ens proposem qüestions com deixar de fumar, començar una estricta dieta o apuntar-nos al gimnàs; en definitiva, un seguit de coses que en moltes ocasions no deixaran de ser això: bones intencions.

Tot i això l'arribada del nou any agafa una altra dimensió dins l'univers "lluïscenc". De la mà del nou any arriba el tan esperat i anunciat 150è aniversari; una celebració que de ben segur serà quelcom més que bones intencions. Aquesta efemèride ocupa les primeres pàgines d'aquest Des del Nord.

Llegint aquest número de la revista podreu assabentar-vos de les gestions realitzades per la Junta Directiva en el darrer trimestre de l'any 2004, així com de diverses activitats de diferents seccions de la casa. També hem recuperat un escrit de la Vella de Gràcia on ens expliquen l'actuació que van realitzar el passat mes d'agost a

Formentera, i que per problemes d'espai no es va poder publicar en el darrer número de la revista. Aquest Des del Nord recull també algunes de les imatges que ens han deixat els diferents actes programats amb motiu de les Festes de Nadal.

Un dels propòsits que ens plantejem des del Des del Nord per a aquest any 2005 és la renovació de la nostra revista, tant pel que fa referència a aspectes formals com de contingut. L'objectiu és fer una revista més dinàmica i participativa que descriu amb una major precisió tot allò que passa i afecta els Lluïsos de Gràcia. Per això novament em dirigeixo a vosaltres per demanar-vos col·laboració. La intenció és crear un equip de redacció des d'on poder articular tota la informació que genera l'entitat. Qualsevol de vosaltres que vulgui participar-hi només cal que es posi en contacte amb nosaltres a través del correu electrònic desdelnord@lluïsosdegracia.org, o bé directament a la secretaria dels Lluïsos. La vostra participació és imprescindible perquè el nostre bon propòsit no quedi només en això i pugui ser una realitat.

Molt bon any a tothom

Benvolgudes sòcies i benvolguts socis,

Al vestíbul dels Lluïsos vam instal·lar, ara fa un any, un rètol que, dia a dia, ens recordava quan faltava per al 150è aniversari. Doncs bé, el compte enrere s'ha acabat i ara comença la celebració. Tenim 365 dies per gaudir d'aquests 150 anys que ja hem començat a commemorar. Us encoratjo i us animo a participar-hi en tots i cadascun dels seus actes, que s'han preparat amb molta il·lusió per a totes les persones que d'una manera o altra esteu o heu estat vinculades als Lluïsos de Gràcia.

Les activitats que s'han planificat són moltes i diverses. Del programa, d'allò que farem, de com podeu col·laborar, de tot allò que fa referència a l'aniversari, podeu trobar informació en aquest mateix Des del Nord, ja que hi ha diferents articles que us en parlen. A més a més, teniu a la vostra disposició el programa oficial. Per tant, deixeu-me que aprofiti aquest espai de la nostra revista per parlar des d'un altre vessant de l'aniversari.

L'organització ha estat complexa i llarga. Fa més o menys un parell d'anys, la Junta Directiva d'aleshores va demanar a un grup de socis, encapçalats per en Joan Guiu, que pensessin i dissenyessin què havia de ser aquesta festa. Així ho van fer i a la primavera del 2004 ens van lliurar un document amb el treball realitzat. Una feina excel·lent! A partir d'aleshores es va crear la Comissió de treball presidida per la Carme Segura, la qual ha fet el programa definitiu i vetllarà, durant tot l'any 2005, per al compliment i l'organització de l'aniversari. Per a les tasques tècniques hem comptat amb la col·laboració d'en Joan Ramon Gordo, que ha coordinat tota la gestió de preparació i que seguirà treballant amb nosaltres aquest any. La llista de col·laboradors és molt llarga però tot i això els vull anomenar perquè és d'agrair la seva tasca. A més dels ja anomenats hi han col·laborat en Pitu Oriola, el Joaquim Martí, el Xavier Nuet, el Jordi Andújar, el Jordi Canals, l'Agustí Vilajosana, la Susanna

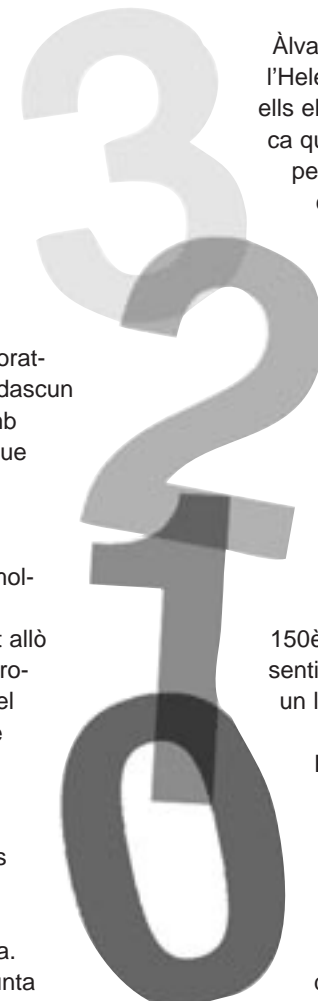
Àlvarez, la Sara Nadal, el Jordi Casso, l'Helena Ponce i el Jaume López. A tots ells els vull agrair molt sincerament la tasca que han fet i la que encara els queda per fer. Sense la seva feina, la celebració de l'aniversari hauria estat molt més complicada.

També vull agrair a totes les seccions de l'entitat i, en especial, als seus responsables i dirigents, la seva col·laboració, ja que totes elles estan immerses en alguna activitat. S'ha preparat un programa on cada secció té la responsabilitat o la participació directa en alguna de les activitats. D'aquesta manera hem volgut implicar tot Lluïsos en la celebració del 150è aniversari i facilitar que tothom se senti protagonista d'aquesta festa i trobi un lloc especial per gaudir-ne.

Però als Lluïsos aquest any també celebrarem aniversaris d'algunes seccions i els vull destacar, ja que la unió i el treball col·lectiu és el que ens fa més forts. En primer lloc, la coral Vent del Nord celebra el 20è aniversari i ja ha preparat un seguit d'actes que s'iniciaran amb un gran concert el 30 de gener a la pista de bàsquet de l'entitat. Sotacabina celebrarà el 25è aniversari i ho farà organitzant una de les activitats del 150è, les 12 hores d'espectacle, el mes de juny, on aprofitarà per presentar un nou espectacle i, per acabar, la secció de bàsquet celebrarà el 60è aniversari.

Ja ho veieu, el comptador s'ha posat en marxa. Tenim un gran aniversari. Tenim més de 1.000 socis. Tenim 18 seccions amb moltes activitats. Tenim tot un any per endavant per poder-ne gaudir. Fem-ho!

Felicitats a tots

SUMARI

Editorial	2
La carta	3
150è aniversari	4
• 2005 comença l'any del 150è Aniversari	
Gestions	6
• Octubre-desembre 2004	
Cultures del Món	7
• Equador	
Fototeca de Nadal	8
Seccions	10
• La Vella de Gràcia	
• Bàsquet	
• Vent del Nord	
• La Vella de Gràcia	
• Tennis Taula	
• Catequesis	
• La fuga	
Socis	18
• Mediació familiar	

Creació del grup de Festa Major

Aquest any i per primer cop, els Lluïsos, participarem en la Festa Major de Gràcia com espai guarnit. Els interessats en formar part i col·laborar informeu-vos a secretaria.

Creació de la Comissió d'obres

La Junta Directiva crea la comissió d'obres per avaluar i proposar les obres de millora i rehabilitació que s'han de fer a l'entitat. Els interessats en formar-ne part, informeu-vos a secretaria.

Creació de la Comissió de participació

La Junta Directiva crea la comissió de participació per vetllar i fer propostes entorn a la participació dels socis en la vida social de l'entitat. Si hi voleu formar part informeu-vos a secretaria.

Molts de vosaltres, des d'aquestes mateixes pàgines de Des del Nord, heu pogut anar seguint tota una sèrie d'articles i de cròniques que ens han ajudat escalfar motors per viure plenament l'any 2005, any en què tots plegats celebrarem l'esdeveniment del nostre 150è Aniversari. Doncs bé, aquest moment esperat ha arribat!

Com podeu imaginar, no sempre és fàcil arribar als 150 anys, la prova és que en són ben poques les entitats i institucions que hi arriben. I encara és més difícil fer-ho amb plenitud d'energies, d'il·lusió i de ganes de superar els reptes que cada dia ens sorgeixen i que hem de fer front.

Així és que els Lluïsos de Gràcia, els nostres Lluïsos, encetem aquest 2005 amb més força que mai, amb més complicitats que mai, amb més sinergies que mai.

Una entitat de la nostra trajectòria, on el fet cultural, esportiu, social i cívic té un pes fonamental en el seu dia a dia i en el seu tarannà al llarg dels anys, s'havia de plantejar aquesta celebració d'una manera àmplia, global i fent possible que totes les sensibilitats presents als Lluïsos s'hi trobessin representades i alhora en fossin protagonistes. A més a més ho havia de fer participat al seu espai de treball natural: el barri de Gràcia, i per extensió a tota la ciutat de Barcelona. Esperem haver assolit aquest repte i obligació que, com a organitzadors, ens havíem marcat!

Des de la comissió organitzadora hem intentat tenir sempre molt present que o bé aconseguíem la complicitat i participació plena i activa de les seccions de la casa, o fracassaríem. Avui podem presentar-vos un seguit d'implicacions concretes d'aquestes seccions força significati-

ves. Al costat d'activitats de les diferents modalitats esportives tan presents a la vida diària dels Lluïsos, trobareu la presència de la gent del teatre en diversos formats i propostes: de la música representada per les seves cinc formacions corals en un espectacle únic al Palau de la Música Catalana; dels joves amb la seva pròpia dinàmica associativa proposant-nos compartir un concert de música moderna; del món dels infants representats per l'esplai i l'agrupament, presents molt activament tant a la sortida social programada per anar plegats a Montserrat com en la festa infantil d'invitació a tots els esplais i agrupaments de Gràcia, com en el 3er Festival de Titelles; dels balladors i balladores participant molt directament en el ball d'època (activitat guanyadora sorgida de la consulta popular realitzada ara fa uns mesos a tots els socis de l'entitat); de la complicitat dels diables de la casa tot proposant-nos un final de festa del foc...

Com que en cent cinquanta anys poden passar moltes coses i de fet passen moltes coses, ens hem trobat que a part d'aquesta celebració el 2005 serà any també d'altres aniversaris de seccions de la casa. No podem deixar de constatar i reconèixer des d'aquestes pàgines els 20 anys de la coral de Vent del Nord, els 60 de la secció de bàsquet i els 25 de Sotacabina, així com valorar molt positivament la seva voluntat de compartir plegats aquests aniversaris.

Façana dels Lluïsos de 1912

Al costat d'aquest reguitzell de propostes, destaquem les dues recepcions institucionals programades, una al començament i l'altra al final del procés de celebració. La primera a l'Ajuntament de la ciutat i la segona a la Generalitat de Catalunya, les quals donaran el nivell i la simbologia que requereix una celebració com la que hem preparat.

Però no tot és festa i celebració, ni ho ha de ser; també creiem que l'Aniversari és una molt bona oportunitat per deixar petjada, per fer reflexió i anàlisi històrica, no únicament amb voluntat historicista sinó fonamentalment amb intenció de deixar testimoni de voluntat de continuació i d'evolució en la nostra trajectòria social i cultural. Així, l'edició del llibre del 150è Aniversari representa i és un element clau de la celebració, com també ho són les tres exposicions temàtiques que estan preparades, les quals us seran presentades durant el transcurs de l'any.

Dèiem al començament d'aquesta presentació que som conscients que els Lluïsos viu i està arrelat a Gràcia. En aquest sentit des de la Comissió organitzadora valorem molt positivament les diferents col·laboracions que s'han establert amb diferents col·lectius graciencs. La presència i participació d'una nodrida representació de la cultura popular del barri el dia de l'acte d'inici de l'Aniversari n'és un bon exemple així com la nostra presència a les festes de Sant Medir i a les Mostres associatives de

Gràcia i de la Mercè. Tanmateix molt possiblement una de les col·laboracions més significatives, la qual ha

estat mereixedora del 1r Premi de l'edició d'enguany del *Premi Barcelona per a projectes a la participació ciutadana i foment de l'associacionisme*, sigui la proposta de generar un procés participatiu obert a tot Gràcia de cara a reflexionar de manera innovadora, participativa i propositiva al voltant del fenomen associatiu al nostre barri. Aquesta acció la realitzarem conjuntament amb el G6.

Si bé amb l'edició del llibre *"Lluïsos de Gràcia (1855-2005). Crònica de 150 anys"* volem deixar un testimoni escrit, també tenim la intenció i la voluntat de contribuir a deixar petjada física, concreta, amb la realització d'un monument a la plaça del Nord que commemori i recordi aquest aniversari. El mes de setembre, mes que farem els 150 anys d'existència, és l'època escollida per portar a terme aquesta acció.

Com tota bona celebració d'aniversari l'acabarem amb un espectacle de foc ofert pels Diables de la casa, així com amb la realització d'un sopar de cloenda amb tots els socis que ens vulgueu acompanyar, el qual ens permetrà "pair" tot l'esdeveniment i ens donarà renovades forces per continuar en la nostra dinàmica diària lluisenca.

Bon aniversari!!

Aquest apartat recull algunes de les actuacions de la Junta Directiva durant el quart trimestre del 2004

Estatuts dels Lluïsos

La Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya aprova la modificació dels Estatuts de l'entitat realitzada el passat mes de juny.

Conveni ACIDH

Se signa un conveni amb l'entitat ACIDH pel qual alguns dels seus alumnes podran fer practiques a l'entitat.

Club Esportiu Europa

Es decideix que els Lluïsos es facin socis protectors del Club Esportiu Europa dins la campanya de promoció del club.

Internet i ordinadors

Es decideix instal·lar línia adsl a algunes sales de l'entitat per tal que les seccions puguin connectar-se lliurement a internet.. De la mateixa manera es decideix la compra de dos ordinadors portàtils per l'ús exclusiu de les seccions.

Festa Major

A proposta de diversos socis s'aprova sol·licitar a la Federació Festa Major l'ingrés dels Lluïsos per poder organitzar un nou espai de festa a la Plaça del Nord.

Aprèn

S'acorda amb col·laboració amb l'Orfeó Gracienc i l'entitat Dones avui, organitzar unes classes de tècniques d'estudi. L'activitat s'anomena Aprèn.

Junta directiva

Per motius laborals l'Ariadna Badia deixa la secretaria de la Junta Directiva i el la substitueix l'Ingrid Marín.

GMM

Es decideix que el GMM es federi a l'Esplac.

Premis Ateneus 2003

La Federació d'Ateneus de Catalunya ha guardonat la coral el Violet amb el premi a la música que anualment atorga aquesta entitat. Igualment la sòcia Teresa Draper ha estat guardonada amb el premi a la trajectòria individual.

Junta de Seccions

Es reuneix, per segon cop, la Junta de Seccions per tractar diversos temes d'interès per a l'entitat: la loteria de Nadal i les activitats del 150è aniversari.

Cultures del Món

Es realitza la primera edició de "cultures del món" amb la participació de diferents grups culturals de l'Equador.

Bàsquet

Es decideix donar suport i adherir-nos a l'agrupació barcelonina d'entitats esportives i clubs.

Reunions diverses

Es mantenen diverses reunions amb representants de les administracions públiques i privades i se signen acords tant amb empreses com amb entitats per col·laborar en el 150è aniversari dels Lluïsos.

Xarxanet.org

Se signa un conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, la Federació d'Ateneus de Catalunya i els Lluïsos de Gràcia pel qual la nostra entitat es farà càrrec de la gestió del subportal "comunitari" de Xarxanet.org. Aquest conveni se signa per una durada de 3 mesos.

Avui dia, ens trobem en un món cada cop més globalitzat en tots els àmbits; per això creiem que és necessari conèixer les altres cultures arribades al nostre país a través de la immigració, perquè a través del coneixement i del respecte podrem conèixer tots plegats.

D'altra banda, sabem que els Lluïsos de Gràcia, durant els seus 150 anys d'història, ha tingut sempre entre els seus objectius, la promoció de la cultura catalana.

Per això ens vam plantejar organitzar el cicle "Cultures del Món"; per obrir una porta a la convivència i al respecte, des del coneixement mutu de les diferents realitats culturals que trobem a casa nostra.

El passat 20 de novembre vam inaugurar el cicle amb la cultura equatoriana, ja que és la més nombrosa de les que hi ha al nostre país.

La jornada va comptar amb la presència més de 150 nens de l'Agrupament i del GMM (des d'aquestes línies volem agrair als monitors de les dues seccions el seu suport i la seva participació).

Vam començar amb un dinar de germanor de cuina equatoriana en què van participar una setantena de persones, i vam poder degustar un "Ceviche" molt bo i una "Fritada" acompanyada de "Tortilla de queso" per llepar-s'hi els dits.

Els tallers de la tarda, un de dansa tradicional i l'altre d'artesanía típica (collars, polseres, arracades...) van servir per conèixer els balls que fan i els guarniments que porten, i

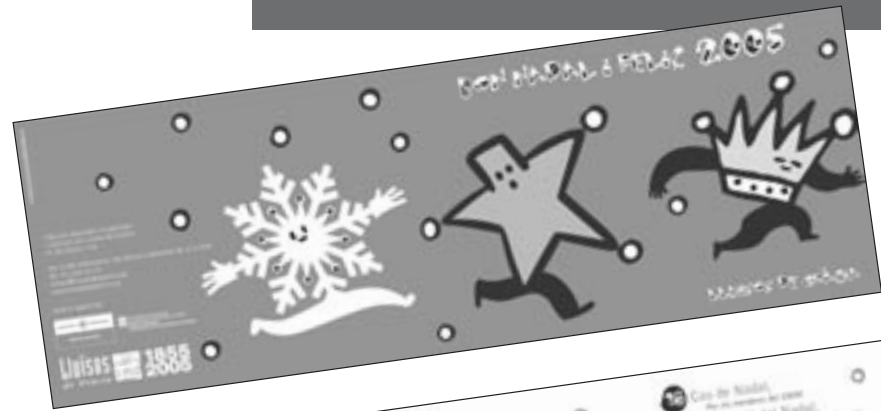
també per agermanar la gent de les dues associacions.

La festa va acabar al vespre amb un sopar popular i una discoteca mòbil que ens va amenitzar la nit amb música llatina.

Esperem que l'any vinent hi hagi encara més participació dels nostres associats i consolidar una activitat més en el nostre calendari anual.

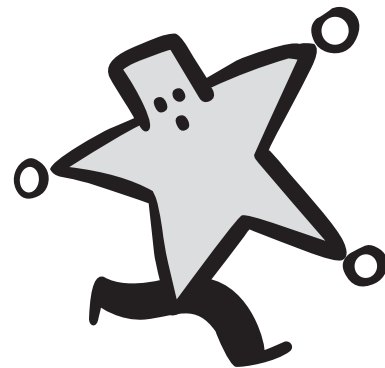

Fototeca de nadal

11 Exposició "Pinta el Nadal"

12 Acte de cloenda del V Trofeu de Teatre Infantil i Juvenil Vila de Gràcia

17 Xerrada "Antàrtida" a càrrec de Ramon Massana

19 Concert de Nadal

18 Cau de Nadal Per els membres del GMM

19 Titelles "Sinfonia en fa de roba"

19 Aperitiu de Nadal

El foc etern

Aquest nom recurrent i ahora encertat fou el que un grup format per uns trenta-sis socis de la nostra entitat, d'aquells més dolents i endimoniats, varen triar per a l'actuació que els permetria donar-se a conèixer a mitja Itàlia i, casualment, també als nadius de l'illa de Formentera.

Per tal de no errar la sortida i fent cas de la dita que resa "a quién madruga Dios le ayuda" els nostres companys van decidir matinar des de les nou de la nit anterior, així que amb les motxilles plenes d'il·lusions, els motors de gas-oil de l'illa de Botafoc traient un negre i espès fum i amb la coberta del plena de Litrones Eudald (per si calia usar el servidor Robinson Crusoe's Telecom l'únic que funcionava en alta mar per enviar missatges d'SOS) varen emprendre un viatge infernal que romandrà per sempre, com foc etern, en les seves memòries.

Dimarts 3 d'agost al Port de Barcelona, al voltant del Moll de Barcelona Nord cap a les nou del vespre, por, recel i soledat. Ningú restava dempeus a la bocana del port per rebre la cortina de paper nascuda del més alt del vaixell que se sol dibuixar en moments com aquest. Només una persona fou capaç de fer el cor fort i no marxar corrent davant aquella impressionant comitiva (és clar, era l'hostessa de la companyia marítima i estava cobrant per romandre impertèrrita), i amb les següents paraules va anunciar per ràdio l'inici de l'aventura: "capitán, aquí hay unos cuarenta locos cargados de palos y tambores que se disponen a embarcar".

[...] una vegada a Formentera, després d'una fugaç escala a l'illa d'Eivissa, els nostres intrèpids companys van espavilar-se a prendre possessió d'un plat a taula primer i d'un espai pel repòs, després.

Mentre la caiguda del sol anunciava que el compte enrere ja s'havia iniciat, alguns dels responsables de l'expedició varen inspeccionar la plaça on, en poques hores, tota aquella il·lusió continguda prendria forma, sabor i color. Un espai reduït i castrat per la típica infraestructura que necessita una plaça en plena Festa Major, els va portar a la prudent decisió d'anul·lar la representació de l'espectacle segons la concepció prevista inicialment i substituir-la per una demostració més senzilla i segura.

Fou llavors quan des del cel (l'infern en l'argot) aparegué Sant Xavier (home de referència en tot pelegrinatge cap a la Fonda Pepe) qui fent honor a la seva qualitat de Patró dels Missioners recordà que si havien navegat durant nou infinites hores fou amb un propòsit molt definit: convertir Formentera en l'illa del Foc Etern. Amén.

La música era l'única protagonista d'un vespre en què poques hores abans el sol, amb llàgrimes d'impotència brotant dels seus ulls, acomiadava el dia

sabedor que un nou astre, fugaç però tan brillant com ell, tornaria a il·luminar tots els racons d'aquella plaça i els esperits dels que hi eren presents.

Els nostres companys esperaven impacients, repartits estratègicament pels voltants del cor de Sant Francesc. Cada un d'ells coneixia a la perfecció el paper que havia d'interpretar en la metafòrica lluita entre la rebel·lia del jove aprenent vers la saviesa del mestre vell i expert. Només restava visualitzar el senyal que havia de donar pas a l'acció.

La música deixà de sonar en aquella petita plaça, que a causa de la mar de gent que la inundava i l'enriquia semblava ara infinita, i de tots els racons i per sorpresa començaren a aparèixer grups de tres diables amb un posat ferm i seriós, emfatitzat per les bengales de fum vermell que amb majestuositat portaven a les mans. En pocs segons, i una vegada situats al centre d'aquell univers, l'atronador so dels tambors marcava el pas d'en Llucifer.

La sorpresa fou el detonador de les corredisses, l'excitació i els crits dels homes i dones que es van veure sobtadament enmig d'aquella batalla de llum i foc. El toc decidit, pesat i incessant dels tabals, marcava el ritme de tot allò que s'anava succeint vertiginosament, marcava el guió dels atacants i dels atacats, dels imprudents que s'interposaven entre l'arma del botxí i la seva víctima, i confonia els qui tractaven de fugir d'una nit que va viure el seu moment més intens quan la música, el foc i la vida es van esdevenir silenci. Fou el moment culminant de l'actuació: un instant que defineix paradoxalment tot El Foc Etern.

Després vingueren els aplaudiments, les felicitacions, les entrevistes, l'intercanvi de telèfons i fins i tot alguna proposta d'actuació, fets que accentuaren els somriures que es dibuixaven en els rostres dels trenta-sis socis de la nostra entitat, somriures nascuts de l'alegria i la satisfacció del qui ha fet la feina ben feta, probablement fins ara la millor actuació "temàtica" de la Colla Vella de Diables de Gràcia.

Un cop es varen despertar d'aquell somni, un nou sol s'imposava radiant al cel de Formentera...

Titelles

als Lluïsos de Gràcia

No te'ls perdis!

30/01 Mediterrània
Companyia L'Estenedor

27/02 Ai la farina!
Companyia Pengim Perjam

27/03 Pinotxo
Companyia Gallot Teatre

12h

TALLERS

Lluïsos de Gràcia

Octubre 2004
juny 2005

- Tai-txi
- Música
- Balls de saló
- Balls de salsa
- Guitarra
- Dansa del ventre
- Teatre

Ens ho pasem bé???

Entre minis, preinfantils, infantils, cadets, júnior, sots 21 i sèniors es poden veure als Lluïsos en un cap de setmana 9 partits, i jo en veig una mitjana de 5 o 6. Tot i ser entrenador, al contrari del que podríeu pensar, en la majoria d'aquests partits el meu lloc no és a la banqueta, sinó que comparteixo seient amb els pares i mares del nostre equip i de l'equip rival.

Segurament estareu pensant que hi sóc per veure com juguen els nostres nois i noies, si evolucionen correctament, si l'entrenador està fent bé la seva feina; i sí, efectivament, és una de les coses que hi vaig a fer. Però mentre miro el partit i em fixo en totes aquestes coses, i també tinc temps de veure'n d'altres, com per exemple quines actituds prenen els pares... estan gaudint de debò del que fan els seus fills? I "rizando el rizo", com afecta l'actitud d'aquests pares en el rendiment dels fills? Si voleu que us sigui sincer, és realment descoratjador veure la poca quantitat de somriures que es deixen entreveure a la grada davant la inaturable espiral de retrets, renecs i males cares que omplen la nostra pista. En un mateix partit es pot veure el pare o la mare que es queixa perquè l'àrbitre ha deixat de xiular una falta, unes passes o qualsevol qüestió tècnica que en la majoria de casos desconeixen; el pare o la mare que reclama que al marcador li falten dos punts; el pare o la mare que es queixa perquè el seu fill no juga, o el que és pitjor, perquè ho fa el fill de l'altre en lloc del seu; el pare o la mare que s'enfada perquè el seu fill (futura estre-

lla de la NBA o WNBA) ha fallat un bàsquet...I així podria seguir fins a omplir, amb tota seguretat, un parell de fulls. I les preguntes que em vénen ara a la ment són: pares i mares, veniu realment a gaudir de l'activitat del vostre fill? Gaudiu de renegar de l'àrbitre? Gaudiu d'enfadaros amb l'entrenador perquè ha fet un canvi que no creieu correcte? Gaudiu de criticar el vostre fill o el fill d'un altre perquè ha fallat un bàsquet?

I encara se m'acudeixen més preguntes: sabeu com afecta el vostre fill veure que el seu pare renega o fa males cares? Al vostre fill li agrada veure que el seu pare no s'ho passa bé?

Feu-me un favor i poseu-vos a la pell del vostre fill per un moment i penseu si li agrada i si creieu que el pot afectar. La resposta em sembla que està clara i crec que us ho passaríeu molt millor aplaudint i animant les jugades dels vostres fills que criticant coses que són palla, perquè el que és realment important és que el vostre/a fill/a està fent un esport que li agrada i del qual vol gaudir.

Els que no som membres fundadors d'aquesta coral hem sentit la història moltes vegades. Fa vint anys, un grup de pares del Virolet es veien sovint quan anaven a recollir els nens que tornaven d'excursió o d'una altre activitat, i com que a vint anys, el trànsit també feia de les seves, i els pares passaven com podien l'estona que s'havien d'estar esperant. A algú se li va ocórrer cantar, i així començaren a entonar, o més aviat a desentonar, els nostres càntics. A la fi, un dia ja llunyà, es va encendre la bombeta: per què no fem una coral com Déu mana? I fou així com nasqué "Vent del Nord". Sembla mentida perquè ja fa vint anys de la nostra existència.

La coral, com tot el que és viu, ha tingut moments bons, molt bons i també alguna mala ratxa, però amb una disposició de millorar i tirant sempre endavant. Els del "Vent del Nord" fent la competència al Barça "som més que una coral": som una colla de bons amics que ens ho passem molt bé cantant en un ambient molt agradable i en un clima de germanor i amistat que veritablement enganxa a qui ho prova.

Voldria fer cinc cèntims del nostre camí com a coral, però no vull fer-me pesada. Una de les nostres emblemàtiques cançons: "El pardal no sap cantar", fou de les primeres que vam cantar. Han passat vint anys i el pardal ja sap cantar, si més no, és conscient d'un progrés que es nota. Estem en un bon moment. Hem crescut molt, i ara mateix som seixanta cantaires més o menys i n'estem molt contents.

És el nostre Aniversari i per això estem de feina fins al capdamunt. A més, estem preparant "l'Oratori de Saint-Saëns" que cantarem amb la "Societat Coral Il·lustració Artística" de Sant Quirze del Vallès i l'Orquestra

de Cambra Terrassa 48, sota la direcció de Pau Jorquera.

La nostra Festa Major se celebrarà el 30 de gener amb aquest Oratori i algunes de les nostres cançons, a les quals s'afegiran molts excantaires, antics companys nostres. El concert es farà a la pista de Lluïsos i estarem molt contents de comptar amb la vostra companyia.

No voldria ser desagraïda, i des d'aquí donem les gràcies als nostres successius i soferts directors: Josep Mª Torra, Jordi Farreras, Josep Mª Martí i l'actual, Xavier Folch, perquè sense la seva paciència no hauríem arribat al nostre vintè aniversari.

Moltes gràcies a tots.

Un racó anomenat Lliurona

La Vella ha fet moltes sortides aquest any. Podríem parlar de l'exotisme de Formentera –allà on un diable va trobar la seva bruixeta– de l'anarquisme d'Agramunt, una batalla amb les tropes de Satanàs, de l'aglomeració de la Mercè, gent i gent impedint el nostre pas i del sempre inigualable correfoc de la Festa Major de Gràcia, el millor de tots, però res comparable amb el marc de l'última actuació que hem realitzat a dia d'avui, 1 de desembre, ja que les espurnes del nostre infern continuen enceses per cremar.

La Vella va reunir el seu akelarre de dimonis i bruixes a la població de Lliurona. El Google ja treia fum buscant referències de la població mentre els meus ulls es tornaven cecs de tant buscar entre les lletres petites de la toponímia dels mapes de tota Catalunya. Finalment, sí; existia un petit racó amagat de la mà de Déu, un petit poblat de persones amb un tarannà força especial, bé, de pensament altruista si en podem dir, fugint de les comoditats de la ciutat. També els podríem dir hippies i perquè no bojos, o tarats, o al·lucinats, però simplement eren gent de Lliurona.

Aquest poble es troba amagat en una vall de l'Alt Empordà, Alta Garrotxa com els agrada d'anomenar-la, on l'única accessibilitat són 4x4, una magnífica excursió de tres quarts d'hora enmig d'un paratge abrupte i salvatge. En qualsevol moment esperàvem la presència de lleons preparats per devorar-nos. I així vam arribar a Lliurona, un grupet aïllat de cases mig derruïdes o mig reformades, depenent de com es vulgui veure l'ampolla.

Allà ens esperava el primer tiberi: un plat de...

què coll... és això? Alguns diuen lleties, altres arròs. Una mica dur per al meu gust, però al final sortim de dubtes: era blat!. Això sí, que no faltés l'amanida ni el pa elaborat de collita pròpia. Posteriorment, vam engegar motors. Els tabals començaven a sonar després d'haver estat bastant temps adormits mentre ments diabòliques maquinaven un espectacle digne del gran Llucifer. El resultat va ser un show pirotècnic enmig d'una esplanada mentre la lluna ens obsequiava amb la millor de les seves cares.

Després que els timbalers despertessin l'últim mussol d'aquelles contrades vam anar a sopar un deliciós estofat de senglar, com si estiguéssim en una historieta d'Astèrix i Obèlix. El que passa és que en comptes de lligar el pallissa de l'arpa hauríem d'haver lligat a l'anat de la bola del cuiner que se li va anar la perola amb el pebre, i al menda de la gralla.

I després, què? Doncs festa, amb música tradicional amb un paio que tenia més guitarres que el Camarón, acompanyat d'una noia –la seva filla– que aprofitava qualsevol canut per convertir-lo en una flauta. Després rock mentre al poble ressonaven tambors de guerra celebrant la victò-

ria de Llucifer.

I poca cosa més a explicar d'aquella nit. Molt fred, rostits en les fogueres i anar a dormir ben aviat ja que el combustible s'havia acabat.

Dormir en una casa que no té llum, que el lavabo és un forat de fusta on has de posar –perdó per l'expressió– el cul i després posar-hi serradures per tancar l'excrement no és un exemple de comoditat. El millor de tot és que ningú no va recordar que aquella nit havia jugat el Barça (bé, menteixo, jo sí però no tenia ni idea del resultat), però res treu la impagable possibilitat d'observar la lluna mentre els teus ulls es van tancant.

Al dia següent, més tiberi: una paella; i després cap a casa, que és tard i els dimonis havien de reposar. Deixàvem enrere Lliurona, una terra encara verge del capitalisme que viu avui en dia la nostra societat. Segurament es tracta d'un dels pocs reductes que encara queden per conquistar la mà negra de l'home, però ningú no treurà la incombustible imatge de la Vella de la retina dels seus habitants. I que duri!!!

Oh, Vella que guapa ets, oh, Vella, que bona estàs !!!

A NIVELL

**MOBILIARI I DECORACIÓ
PROJECTES A MIDA
INTERIORISME**

Camèlies, 32 Fax 93 284 11 32
Telèfon 93 210 28 23 08024 BARCELONA

Actualment estem en plena competició de lliga en totes les categories que hi participem: Tercera Nacional, Preferent, Segona Categoria, Veterans "A" i Veterans "B".

Cal destacar els bons resultats en els equips de Tercera Nacional i Segona Categoria, fins al dia d'avui.

El jugador Alfredo Juan es va proclamar campió de l'Open Català "B", celebrat els dies 4 i 5 de setembre.

Els dies 2 i 3 d'octubre es va celebrar a Paret del Vallès el XXII Camionat de Catalunya per comarques. L'equip dels Lluïsos de Gràcia va quedar sisens de trenta equips participants. El jugador Óscar Casabona va quedar novè a nivell individual.

Els dies 5 i 6 de desembre hi ha el XXII Campionat de Catalunya de Veterans a Sant Celoni. Intentarem fer el millor paper possible tant a "+ 40 anys" com a "+ 50 anys". Hi participem dos equips dels Lluïsos. L'equip "+ 40 anys" (Alfredo Juan, Herminio Carreño, Manuel Carmona i Óscar Casabona) i l'equip "+ 50 anys" (Faustí Estruch i Emilio Benito)

Les Temptacions de l'Església

Hi ha una tendència pràcticament inevitable en tota institució humana que la porta a confondre les seves FINALITATS amb els seus INTERESSOS i l'Església no s'escapa pas d'aquesta tendència tan típicament humana, i sovint acaba posant les seves normes, estructures i lleis en el lloc que correspondria a la predicació de la Bona Nova de Jesús.

Aquesta actitud marca els criteris per a relacionar-se amb el poder civil, per a nomenaments, per a canonitzacions, etc.; criteris que són bàsicament la pròpia defensa en lloc de la predicació de l'evangeli viscut en pròpia pell.

Hi ha, encara, una altra tendència també gens evangèlica que és la d'emparar-se en el poder i la força per VÈNCER en lloc de CONVÈNCER, imposant la persona i el missatge de Jesús, que ell mai no va intentar imposar. És realment molt fàcil de caure en aquesta temptació, que va des de recolzar-se en els poders civils fins a disposar directament de força pròpia.

Aquesta temptació la veiem actualment en l'actitud de la Conferència Episcopal Espanyola, que no ha acceptat encara la pèrdua d'autoritat sobre els poders civils i s'hi enfronta obertament en lloc de limitar-se a opinar i a dialogar cercant una cooperació basada en el respecte mutu.

En el nostre món tan canviant i tan plural, als creients i a la institució eclesial ens cal tenir els ulls ben oberts i ser capaços d'evitar caure en aquestes temptacions on hem anat a parar tants cops en el passat

Salut! Apreciats lectors de Des del Nord

En l'últim article m'acomiadava de Sinera i més d'un potser pensava que per fi s'havia desempallegat d'aquesta redactora i dels seus articles sonats. Doncs em sap greu decebre'ls. Perquè els continuaré donant la tabarra des de La Fuga, ja que en Joan Lizandra ha tingut la idea de compartir amb mi els articles de La Fuga.

Era a finals de juliol quan tot just amb Sinera havíem tornat del viatge d'estiu al País Basc on havia anunciat el meu adéu de la coral, que uns quants de cada coral (La Fuga, Sinera i algú de Virolet) ens vam trobar per cantar en un enterrament d'un familiar d'una cantaire de la casa. Vaig parlar amb en Jordi Canals per demanar-li si podia entrar a cantar a La Fuga i em va dir que li truqués perquè ja tenia moltes noies. Evidentment aquesta resposta per a mi va significar que segurament quan li truqués em diria que No, però no fou així i el 22 de setembre em vaig presentar a la capella. Va ser molt curiós perquè em vaig sentir com si fos un ambient conegut i tothom em va acollir molt bé. Però cal dir (i no m'agrada fer comparacions) que no té res a veure l'ambient de Sinera amb el de La Fuga (i amb això no vull dir que un sigui millor que l'altre). A La Fuga es va molt més per feina i les xerrameques no són tan exagerades com a Sinera, per citar un exemple. És clar que a La Fuga només assagem un cop a la setmana i a Sinera ho fèiem dos cops, però també l'edat de

la gent d'ambdues corals és molt diferent. Apa paro de parlar de mi i em centro en l'objectiu d'aquest article que és informar de l'activitat de La Fuga:

Ja se sap que el primer trimestre sempre és el d'arrancada i que tot i assajar molt, el primer gran concert que tens en perspectiva és el de Nadal; un concert que aquest any, tot i reduir-s'hi el cant comú, ens ha dut molta feina perquè hem volgut trencar l'estil que ens ha caracteritzat durant els cinc anys d'existència de la coral. Diuen que sempre va bé renovar-se, oi? Però tot i això nosaltres també hem fet altres concerts importants com el del dia 14 a la Capella de Lluïsos amb el Cor Jove de Sant Miquel dels Sants (direcció Pablo Larraz) i el del dia 19 a les 20h a l'espai Pere Pruna amb el Cor Jove de Diaula i el Cor de Cambra de Diaula (direcció Jordi Vallespí).

Bé, doncs celebro saludar-vos, i fins al proper article fugat que em toqui escriure

Moment del concert celebrat el passat 14 de desembre a la Capella dels Lluïsos

Alguns de vosaltres us preguntareu què és la Mediació familiar.

Segons la definició que en fa el Centre de Mediació Familiar de Catalunya, la Mediació familiar és un "mètode de resolució de conflictes, alternatiu a la via judicial, mitjançant la intervenció d'una tercera persona, el mediador, experta i imparcial.

Això no és una cosa recent a Catalunya. Des de ja fa bastant de temps és una realitat a casa nostra així com també arreu de l'Estat espanyol i en molts països d'Europa i Amèrica.

La convivència familiar es pot trencar per molts motius: per les rutines quotidianes que la mateixa vida ens imposa, per les presses que no ajuden a qüestionar com van les relacions humanes (especialment amb aquelles persones que estan més a prop nostre) i per l'exigència de les necessitats econòmicosocials imperants en la nostra societat.

La realitat de les dificultats de la convivència familiar ha donat lloc a la intervenció d'una tercera persona, els trets més importants de la qual

són la imparcialitat i la confidencialitat. Es pretén facilitar l'enteniment entre la parella en litigi especialment, quan hi ha una ruptura.

La repercussió del patiment que se'n deriva, tant en la parella com en els infants o adolescents que estan al seu costat, ha fet replantejar la necessitat que la parella pugui arribar a uns acords que facin possible una solució vàlida per a tota la família i així no haver d'arribar a iniciar uns processos judicials llargs i costosos, els quals, de vegades, encara compliquen més les relacions familiars.

Seria convenient que aquesta tercera persona intervingués abans del trencament de la convivència per intentar un diàleg entre la parella que ajudi a desfer malentesos o, simplement, a intentar buscar noves vies conjuntes.

La Mediació familiar ha estat creada per ajudar a trobar alternatives i recursos a les famílies que ho necessitin i que ho demanin.

Acte d'inauguració del 150è aniversari dels Lluïsos de Gràcia

Diumenge 16 / gener / 2005 a les 12h.

- Presentació dels actes programats pel 150 aniversari.
- Presentació del llibre de l'aniversari "*Lluïsos de Gràcia (1855-2005). Crònica de 150 anys*".
- Exposició "*Els Lluïsos: els primers cent anys, 1855-1955*".
- Festa i aperitiu popular.

Pl. del Nord de Gràcia

**No hi faltis!
Continuem fent història!**

Portal Jove

<http://www.gencat.net/joventut>

- Treball**
- Habitatge**
- Formació**
- Salut**
- Cultura**
- Diàleg**
- Participació**

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

